

in dr Zuckerbichse, Herr . . . (während ass se antwortet' links, kunnt dr Schlüch ine, rechts, zweiter Plan, un hat in jeder Hand e Kochlöffel un schläckt se-n-ab) So! jetz versüecht er noch mine Sauce . . . Wenn dr Herr Tannezapfe das thät sah . . .

Schlüch.

Euer Herr, Marie, Euer Herr Tannebibele.

Marie.

Zapfe . . .

Schlüch.

Euer Zapfe, das isch mir doch eithüen, wo-n-Ihr alles mit em mache, was Ihr wann . . . er hat jo ne kurz G'sicht, Ihr sage-n-em, ich sei's Wiehnächtskiddle, wenn er kunnt, awer er isch jo erst an de Hoseträger, i ha dr Zit . . . nur noch e Wort, Marie . . .

Marie.

Awer gschwind e wenig! . . .

Schlüch.

Grad ha-n-i d'Kuche ne wenig g'mustert, als Kàmifeger ha-n-i 's Fir untersüecht . . . awer als Mensch wott i gern wisse, was dert hinte ne so güet's druf brotet? . . .

Marie.

'isch e welscher Hahne . . .

Schlüch.

Kännt' ich em nitt e wenig Milhäuserditsch lehre im Platz vo Eürem Herr? . . .

Marie.

Awer Schlüch! Ihr sin doch züe arg verfresse! . . .

Schlüch.

I müess es gsteh . . . Pardon, noch ebbes . . .

Marie.

G'schwind, g'schwind, g'schwind.

Schlüch.

I ha ebbes versüecht, wo dert mischotiert im e Hafe uf em Ofe, was mag das si?

Marie.

Ah! un wie finde-n-ihr das Ding?

Schlüch.

Fin, delizios! . . .

Marie

Das isch Caout . . . wie dr Kückücks sàit em doch dr Herr wieder? . . . Caout . . . Caout . . .

Schlüch.

Chouc . . . Caoutchouc . . .

Marie.

Jo, i glaüb; der Herr hat das Ding kaüft.

Schlüch (mit Verwunderung).

Ne Caoutchouc-Suppe? . . .

Marie.

Dr Herr sàit, 's thät eim feist mache . . . Das wär nit fir Eüch, Schlüch, Ihr kännte sunscht nimm in d'Löcher schlupfe! . . .

Schlüch.

's isch doch sunderbar, was me-n-efange mit em Caoutchouc macht! . . .

G'sang (Madame Angot).

Mit Caoutchouc ka me mache,
Was d'Auge nur wann sah,
Nitt nur allei Spielsache
Ka-n-er de Kinder gá,